

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 38300

гр. София, 18.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
закрито заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разглежда дело номер **5889** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданскопроцесуалния кодекс /ГПК/,
във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба от процесуалния представител на „АУТО КОНСТРАКШЪН“ АД –
жалбоподател по делото за изменение на Решение № 33676/15.10.2025 г., постановено по
адм. дело № 5889/2025 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за
разноските на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК. Оспорва размера на определеното с решението
юрисконсултско възнаграждение с оглед на факта, че цялата процесуална активност е била на
дружеството. Моли съда да постанови определение, с което да намали присъденото
възнаграждение, като съобрази и решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП“, не изразява становище по подадената
молба.

Съдът след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, подадена
от легитимирана страна, в законовия срок по чл. 248, ал. 1 от ГПК и при наличие на правен
интерес.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима по силата на препращащата норма на чл. 144 АПК
постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от
постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в
частта на разноските.

С Решение № 33676/15.10.2025 г., постановено по адм. дело № 5889/2025 г. по описа на
Административен съд София – град е отхвърлена жалбата на жалбата на „АУТО
КОНСТРАКШЪН“ АД, ЕИК[ЕИК]. с адрес за кореспонденция [населено място],[жк]бл. 112. ет.
12. ап. 58, чрез адв. А. И. И., с искане за обявяване на нищожност на Ревизионен акт /РА/ №
Р-22221019006033-091 -001 от 08.06.2020 г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и Б.
М. Я. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 438/29.04.2025г. на Директор на
Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ на директора на дирекция ОДОП при

ТД на НАП С..

Преди хода на устните състезания по делото, е направено искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноски.

С постановеното по делото решение съдът се е произнесъл по искането на страната за присъждане на разноски, като е осъдил „АУТО КОНСТРАКШЪН“ АД, да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 21 886, 37 лв.

Отговорността за разноски е свързана с изхода на правния спор и е негова последица. На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, а на административния орган вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредбата за процесуално представителство, защита и съдействие по дела при интерес от 100 000 до 500 000 лв. възнаграждението е в размер на 8 650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв.

С оглед цитираната разпоредба и при материален интерес от 430 909,39 лв., с решението си, постановено по делото, на Дирекция „ОДОП“ са присъдени разноски в размер на 21 886 лв.

Няма спор, че процесуалният представител на ответника е проявил активност, явил се е в единственото съдебно заседание по делото, като следва да се посочи приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, в което са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС, в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по - ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 от ДФЕС (ограничение на конкуренцията), поради което националният съд може да откаже да приложи националното законодателство. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела С-427/16 и С-428/16 - т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба, е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 от ДФЕС.

Оттук следва да се приеме, че предвид решението на СЕС по дело С-438/22 и предвид обема на защита, проведена от процесуалния представител на ответника при разглеждане на делото

възнаграждение в размер на 21 886, 37 лв. е прекомерно. Въпреки материалния интерес, следва да се съобрази видът и количеството на извършените процесуални действия, както и обстоятелството, че процесуалната активност е била на жалбоподателя. Няма пречка съдът служебно да намали размера на възнаграждението, като определи такъв под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. /В този смисъл Решение № 4125 от 04.04.2024 г. по адм.д. № 9209/2023 г., I отд. на ВАС; Определение № 4941 от 18.04.2024 г. по адм. дело № 2438/ 2024 г. на ВАС и др./.

Предвид всичко изложено, Решение № 33676/15.10.2025 г., постановено по адм. дело № 5889/2025г. следва да се измени в частта за разноските, като на основание чл. 161, изр. 3 от ДОПК на Дирекция ОДОП следва да се присъдят разноски в общ размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лв. за юрисконсултско възнаграждение, съобразно предоставеното процесуално представителство.

В посочения смисъл следва да се постанови определение по чл. 248 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 248 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 7-ми състав

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ Решение № 33676/15.10.2025 г., постановено по адм. дело № 5889/2025г г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за разноските, както следва:

ОСЪЖДА „АУТО КОНСТРАКШЪН“ АД, ЕИК[ЕИК]. с адрес за кореспонденция [населено място],[жк]бл. 112. ет. 12. ап. 58, чрез адвокат А. И. И., да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 500 лв.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: